

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.491/2014/8.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. április 14. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A testi sértés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2014. július 3. napján kihirdetett **13.B.370/2013/44.** számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy helyesen

a vádlott cselekményének minősítése Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat,

a vádlott a szabadságvesztés büntetésből a kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra,

a végrehajtani rendelt szabadságvesztéssel érintett Békés Megyei Bíróság ítéletének száma: 2.Bf.280/2011/9.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 19.050.- (tizenkilencezer-ötven) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (3) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] miatt 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, és úgy rendelkezett, hogy abból a vádlott legkorábban kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Békéscsabai Városi Bíróság 10.B.510/2010/19. számú, illetve a Békés Megyei Bíróság 2.Bf.280/2010/9. számú ítéletével kiszabott 5 hónap felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását. Kötelezte a vádlottat 151. 255.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést, egyezően felmentésért.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.435/2014/1. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a büntetés eltúlzottan enyhe, de a súlyosítási tilalom folytán, annak súlyosítására nincs lehetőség. Észrevételezte, a bűnösségi körülményeket és, hogy az első fokú ítéletben **az 1. sz.** tanú vallomásaival kapcsolatos oldalszámok helytelenül kerültek megjelölésre.

A másodfokú eljárásban a főügyészség, a Bf.435/2014/2-I. számú átiratában a fenti átiratát kiegészítve, az első fokú ítélet helybenhagyását azzal indítványozta, hogy a bűncselekmény

jogszabályi megjelölése helyesen a Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés 1. fordulata, mellyel kapcsolatban a Szegedi Ítéltábla Bf.III.227/2013. számú ügyéhez kapcsolódóan, a Kúria Bfv.I.249/2014/6. számú határozatára hivatkozott, ahol a (3) bekezdés felhívására nem került sor.

A védő fellebbezését írásban indokolta, melyben azt módosítva tartotta fenn akként, hogy elsődlegesen bizonyítottság hiányában a vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást nem folytatta le teljes körűen, a rendelkezésre álló tényekből további tényre helytelenül következtetett, valamint indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Mindezeket arra alapította, miszerint az elsőfokú bíróság részéről csupán feltételezés, hogy a tanúk a vádlottal való baráti kapcsolat miatt, vagy a vádlottól való félelemből, illetve egyéb más okból tettek a vádlottat mentő vallomást. Mivel a tanúk többsége azt vallotta, hogy a sértett a kerékpárjával elesett, ugyanakkor az egyetlen terhelő vallomás, a **2. sz.** tanú vallomása erősen megkérdőjelezhető, nincs olyan bizonyíték, amely alapján a vádlott bűnössége kétséget kizáró módon megállapítható lenne. Ezért indítványozta elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan, az időmúlás további enyhítő körülményként való értékelésével is, a kiszabott büntetés jelentős enyhítését.

Az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, az ügyészi indítványt részben osztotta.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. A tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira, és a vádlottnak a fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel kiegészítette, illetőleg helyesbítette az alábbiak szerint:

A vádlott élettársa főállású anyja, amiért havonta 60-70.000.- forintot kap, másodállásban piacon árul, melyből havi jövedelme 100.000.- forint körüli.

A vádlott a Békéscsabai Városi Bíróság 15.B.184/2007/149. számú, illetve a Békés Megyei Bíróság 1.Bf.127/2008/31. számú ítéletével kiszabott 10 hónap szabadságvesztésből feltételesen, 2009. június 18. napján szabadult, mivel a feltételes szabadsága 2010. június 17. napján eredményesen eltelt, a büntetést 2009. szeptember 2-án kell kitöltöttnek tekinteni.

A Békéscsabai Városi Bíróság 10.B.510/2010/19. számú, illetve a Békés Megyei Bíróság - helyesen - 2.Bf.280/2011/9. számú ítéletével kiszabott 5 hónapi, végrehajtásában felfüggesztett, szabadságvesztés próbaideje 2013. december 7. napján telt volna le.

A sértett a fejét betonba verte bele.

Az első fokú ítélet tényállása 3. oldal 3. bekezdésében a közvetlen életveszélyes sérülés-együttes tényleges gyógytartama gyógyulás esetén - helyesen - kb. 8 **hétre** tehető (nyomozati iratok 81. oldal 2. bekezdése).

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, mely a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a tényállás felderítéséhez szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat külön - külön és egymással összevetve is értékelte. Az első fokú ítélet e körben annyiban szorul helyesbítésre (és ennek következtében az első fokú 29. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldalának a vallomás ismertetésére vonatkozó része is), hogy **az 1. sz.** tanú

nyomozati vallomásából a 4. oldal 4. bekezdés második felében leírtakat a nyomozati iratok 140. oldala tartalmazza.

A felmentést célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt kifogásolják, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott védekezésével szemben, miszerint nem ütötte meg a sértettet, a terhelő bizonyítékokat fogadta el. Kétségtelen, hogy a tanúk vádlottat mentő vallomásai kapcsán csupán ennek lehetséges okaira (barátok, a következményektől, illetve a vádlottól való félelem) hivatkozott. Viszont, értékelésüknél figyelembe vette és a tanúvallomásokban - különösen a **2. sz.** tanú tanúvallomásában - nyomon is követhető, hogy a vádlottat mentő körülmények az eljárás előrehaladtával csak fokozatosan kerültek előtérbe. Az elsőfokú bíróság megfelelő magyarázatát adta annak, hogy mely tanúvallomásokat, illetve a közvetlen tanú, a **2. sz.** tanú vallomásai közül, miért a második nyomozati vallomását fogadta el (első fokú ítélet 6. oldal utolsó három és 7. oldal 1. bekezdés).

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott védekezését objektív bizonyíték is cáfolta. Megállapítást nyert, hogy a sértett kerékpárján elesésre utaló nyomok nem voltak, ami további bizonyíték a mellett, hogy a sértett nem a kerékpárjával esett el.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén eltérő értékelésükre a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, így a felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A fenti bizonyíték értékelése mellett helyesen került sor a vádlott bűnösségének megállapítására, és helyes cselekményének minősítése is azzal, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta felhívni a Btk. 164. § (1) bekezdését is, amit az ítéletábra pótol.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta, mert a feltételes szabadságra bocsáthatóság szempontjából az a vádlottra nézve kedvezőbb. Tévedett viszont, amikor ezzel kapcsolatban a 2012. évi C. tv. (Btk.) 2. §-át hívta fel. A jogalkalmazót ugyanis az elkövetéskor hatályos törvény hatalmazza fel arra, hogy ne az elkövetéskori, hanem az elbíráláskori törvényt alkalmazza, amennyiben az új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el. Ez pedig a jelen esetben az 1978. évi IV. tv. 2 §-a. Ezért az ítéletábra az erre való hivatkozást ekként helyesbítette.

Az ítéletábra a bűncselekmény jogszabályi megjelölésével kapcsolatban az ügyészi átirat kiegészítése szerinti indítványt nem osztotta. A Btk. 164. § (1) bekezdése szerinti testi sértés két alaptényállást tartalmaz, a (2) bekezdés szerinti könnyű testi sértést és a (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértést, melyek elkövetési magatartása azonos, a két alapesetet az eredmény eltérősége alapozza meg. A (8) bekezdés szerinti életveszélyt okozó testi sértés mindkét alapesettel megvalósítható. Ezért az ítéletábra, a Szegedi Ítéletábra 2015. április 2. napján tartott bírói tanácskozása 2015. EL. II. C. 3/6. számon 5./ sorszám alatt hozott döntésének megfelelően, miszerint a minősítésnek tartalmaznia kell az alapesetet meghatározó bekezdést, a vádlott cselekményének minősítését csak helyesbítette akként, hogy a Btk. 164. §-ának az (1) bekezdésével kiegészítette.

Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a vádlott szándéka az életveszély okozására nem terjedt ki. Ennek hiányában csakis a gondatlanság jöhet szóba, abban viszont nem foglalt állást egyértelműen, hogy a vádlottat a gondatlanság mely formája terheli. A vádlott tisztában volt azzal, hogy a sértett szeszital hatása alatt áll, és, hogy betonon tartózkodik, amikor kétszer arcul ütötte. A cselekményének lehetséges következményeit, vagyis azt, hogy a sértett az arcul ütéstől ittasságánál fogva eleshet és a fejét a betonba verheti, azért nem látta előre, mert a tőle elvárható

figyelmet, illetve körütekintést elmulasztotta. Ilyen körülmények mellett pedig az eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb foka, a negligencia állapítható meg (BJD 8931.).

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság többségében helyesen vette számba és értékelte. Az ítéletábra viszont az enyhítő körülmények köréből mellőzte a jelentős sértetti közrehatást, mivel az irányadó tényállás szerint sértetti közrehatás nem volt. További enyhítő körülményként értékelte, hogy az eredményre a vádlott gondatlanságának enyhébb foka, a negligencia állapítható meg, hogy a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el, valamint a sértett azon nyilatkozatára tekintettel, miszerint nem szeretné, hogy a vádlottat a bíróság megbüntesse (első fokú 44. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldala) a sértett megbocsátását.

Azonban, a további enyhítő körülmények mellett is, a bűncselekmény tárgyi súlyára, a vádlott előéletére, a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetésre figyelemmel, a törvényi minimumban kiszabott szabadságvesztés az ítéletábra álláspontja szerint kirívóan enyhe. A vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában viszont, csak ennek megállapítására szorítkozhatott. Ezért, a további enyhítés szóba sem kerülhet.

A vádlott feltételes szabadságra bocsátása felől az elsőfokú bíróság nem a törvény szövegének megfelelően rendelkezett [Btk. 38. § (2) bekezdés a) pont], ugyanakkor az első fokú ítélet nyilván elírás miatt helytelenül tartalmazza a végrehajtani rendelt szabadságvesztéssel kapcsolatban a másodfokú ítélet számát.

A fentiekből következik, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy helyesen a vádlott a szabadságvesztés büntetésből a kétharmad részének kitöltését **követő napon** bocsátható feltételes szabadságra, és a végrehajtani rendelt szabadságvesztéssel érintett Békés Megyei Bíróság ítéletének száma 2.Bf.280/2011/9.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a közügyektől eltiltás tartamára nem hívta fel a Btk. 62. § (1) bekezdését, és a bűnügyi költséggel kapcsolatban szükségtelenül hivatkozott a Be. 338. § (2) bekezdésére, amit ezúttal pótol, illetve helyesbített.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával 19.050.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2015. április 14.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.491/2014/8. számú végzése és a Gyulai Törvényszék 13.B.370/2013/44. számú ítélete a jelen végzés folytán, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2015. április 14.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

